

РЕШЕНИЕ

№ 6263

гр. София, 23.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 29.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1742** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.чл.190а, ал.3 от Закона за водите (ЗВ).

Образувано е по жалба от Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДП УСЯ) срещу задължително предписание за извършване на ремонтно-възстановителни работи на язовир „Дермен генеш“, [община], област В. Т., в срок до 10.10.2024 година, дадено с Констативен протокол (КП) №04-02-100 от 21.12.2023 година от инж. Й. К.-началник РО НЯСС „С. Централна България“ и инж. В. Ч.-главен инспектор РО НЯСС „С. Централна България“ на Главната дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

Наведеното основание за оспорване е за допуснатото съществено нарушение на административнопроизводствените правила-чл.146, т.3 АПК. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че идентични предписания са били дадени вече с КП №04-02-43/16.05.2023 година. Същите са били обжалвани, като по жалбата било образувано адм. дело №6398/2023 година по описа на АССГ, а по оспорването на

постановеното по делото решение- адм. дело №10654/23 година по описа на Върховния административен съд.

Иска се постановяването на решение, с което оспорените предписания да бъдат отменени, както и да бъдат присъдени направените разноси и юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание пред АС-София-град, процесуалният представител на жалбоподателя-юрк. В. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноските по делото.

Ответниците, чрез процесуалния си представител-служител с юридическо образование З. депозират писмен отговор-становище, с което оспорват основателността на жалбата и молят за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди релеванните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните е безспорно от фактическа страна, че язовир „Дермен генеш“, [община], област В. Т. е публична държавна собственост съгласно АПДС № 5375 от 30.09.2021 г. и представлява поземлен имот с идентификатор 53905.53.322 и 53905.53.321, землище на [населено място]. Същият е собственост на жалбоподателя ДП УСЯ, който е и оператор на язовирната стена и съоръженията към нея чрез териториално поделение- В. Т..

Със Заповед № 776/22.12.2021 г. на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор са определени длъжностните лица (сред които и ответниците- т.35 и т.38 от заповедта), които на основание чл. 201, ал. 11 вр. чл. 190, ал. 4 и чл. 190а, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗВ вр. чл. 3, ал. 3 от УП ДАМТН са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, с права да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, както и да определят

срок за тяхното изпълнение.

От съдържанието на процесния КП, в констативната му част, се установява класификацията на язовира по чл.141а, ал.1 и ал.2 ЗВ: малък; по чл.141б, ал.1 ЗВ по степен на потенциална опасност: първа висока степен на потенциална опасност; категория по чл.11, ал.1 от Наредба № 13 от 29.01.2004 г. за условията и реда за осъществяване на техническата експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях, изд. на осн. чл.141, ал.2 ЗВ: първа.

Установява се още (т.IV), че с предходен КП от служители на ГД НЯСС, както твърди и жалбоподателят, а именно №04-02-43/16.05.2023 година за процесния язовир са дадени следните предписания:

- Да се извършат ремонтно-възстановителни (работи) за укрепване в участъците със слягане на короната на язовирната стена до привеждането ѝ в експлоатационно състояние. Срок:10.10.2023 година;
- Да се извършат ремонтно-възстановителни работи на компрометираните съоръжения-преливник, проводящ канал, бързоток и се преведат в експлоатационно състояние. Срок:10.10.2023 година;
- Да се извършат ремонтно-възстановителни работи на шахтата на спирателния кран на основния изпускател. Срок:10.10.2023 година.

В процесния КП е отразено, че така дадените с предходния КП №04-02-43/16.05.2023 година предписания не са изпълнени или са изпълнени частично.

Между страните е безспорно, че дадените с предходния КП №04-02-43/16.05.2023 година предписания са били оспорени пред АССГ, като по жалбата на адресата на задължението е било образувано адм. дело №6398/2023 година по описа на АССГ. При справка в ел. деловодна система на АССГ се установява, че по делото е постановено Решение №5860/09.10.23 година, с което жалбата на ДП УСЯ е била отхвърлена. Решението е било оспорено с касационна жалба пред Върховния административен съд, като по жалбата е образувано адм. дело №10654/23 година по описа на Върховния административен съд. При справка на страницата на ВАС се установява, че към настоящия момент по делото няма постановено решение.

С процесния КП от 12.12.23 година са дадени абсолютно същите предписания, а именно:

- Да се извършат ремонтно-възстановителни (работи) за укрепване в участъците със слягане на короната на язовирната стена до привеждането ѝ в експлоатационно състояние.

- Да се извършат ремонтно-възстановителни работи на компрометираните съоръжения-преливник, проводящ канал, бързоток и се преведат в експлоатационно състояние.

- Да се извършат ремонтно-възстановителни работи на шахтата на спирателния кран на основния изпускател.

Единствената разлика е, че е определен нов срок за изпълнение, а именно: 10.10.2024 година.

Установява се най-сетне и това, че проверката е извършена в присъствието на инж. И. С.-ръководител на РО ТП-В. Т. към ДП УСЯ, удостоверено с подписа му в КП.

В съответствие с изложеното по-горе, към момента на даване на процесните предписания-21.12.23 година, предходните предписания, дадени с КП №04-02-43/16.05.2023 година от служители ГД НЯСС не са били влезли в сила (вкл. и към настоящия момент), защото са предмет на оспорване по неприключило с окончателен съдебен акт съдебно производство.

Предписанията имат същия предмет и същите страни-издател и адресат. Видно е (посочено е сред установяванията в процесния КП), че причината за издаването на процесните предписания е неизпълнението/частичното изпълнение на първите предписания, което е установено при извършения оглед на място и което не се оспорва от жалбоподателя нито с жалбата, нито в който да било момент от съдебното производство.

Най-сетне следва да бъде посочено, че изтичането на срока за изпълнение на предходните предписания не освобождава длъжника от задължението му за изпълнение-не го погасява, нито определянето на нов срок за изпълнение може да се разглежда като допустимо изменение във вече издаден административен акт (а и ответникът не се е позовал на това). Ответникът е издал нов, втори акт със същия предмет и спрямо същия адресат.

При тези фактически установявания съдът обуславя следните правни изводи.

Жалбата е допустима- налице са положителните условия, съответно липсват пречките,

свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на оспорване по чл.159 АПК. Жалбата е насочена срещу акт с характера на властническо волеизявление, чиято обжалваемост не е изрично изключена със закон. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването (чл.147, ал.1 АПК), в качеството на адресат на даденото задължително предписание. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за подаването на жалбата по чл.149, ал.1 АПК, предвид датата на съобщаване на КП-23.01.24 година (л.26 по делото) и датата на подаване на жалбата-05.02.2024 година (л.4). Отделно от това е приложим и удълженият двумесечен срок по чл.140, ал.1 АПК, предвид липсата на указание в какъв и срок е пред кой орган могат да се обжалват дадените предписания.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорените предписания са нищожни, по следните съображения на съда:

Оспорените предписания представляват индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Спрямо жалбоподателя, обаче, с предходен КП №04-02-43/16.05.2023 година са приложени същите принудителни административни мерки. Към датата на издаването на процесния КП-21.12.2023 г. е имало висящо съдебно производство по оспорването на предходния КП, осъществяващо хипотезата на чл.27, ал.2, т.2 АПК. П. от нарушаването на забраната по чл.27, ал.2, т.2 АПК е нищожност на последващо издадения акт. (В този смисъл Решение №4915/27.04.2020 година на ВАС по адм. дело №7981/2019 г., VII о.).

Действително задължение на собственика и оператор на язовира е да го поддържа непрекъснато в техническа изправност. Казано по друг начин всяка една нововъзникнала неизправност поражда правомощието да се дадат предписания за отстраняването ѝ. В случая обаче не се касае за промяна във фактическото положение, настъпила след издаването на първите предписания, която да поражда ново задължение за контролния орган да действа. Касае за същите неизправности, които са били налице и при издаването на първите предписания. Не е допустима преценка на адм. орган как да се противопостави на бездействието на задълженото лице. Нормата на чл.27, ал.2 АПК изключва подобна преценка, като поставя условия за допустимост на производството. Издаването на адм. акт е правнорегламентирана дейност и упражняването на всяко властническо правомощие е въз основа и в изпълнение на

закона. Тези изисквания не са самоцелни, а са насочени към защита на легитимния интерес. Легитимният обществен интерес изисква язовирите да се поддържат в техническа изправност. Целта на предписанията е да предизвика промяна в реалното състояние на язовира, описано към момента издаването им, а че то е такова, каквото е изложено и в 2-та КП (предходния и процесния), не се оспорва от жалбоподателя. Тази цел може и е дължимо да се реализира, като се застави длъжника да изпълни задължението си, породено от влезлия в сила административен акт или от акт, подлежащ на предварително изпълнение по реда на принудителното изпълнение, регламентиран в Дял пети „Изпълнение на административните актове и съдебните решения“ от АПК. Длъжници по изпълнението могат да бъдат не само граждани и организации, но и органите, посочени в изпълнителното основание, или техните правоприменници-чл.274, ал.2 АПК. Издаването на ново предписание с идентичен предмет и страни, като първото, не удовлетворява и не защитава обществения интерес, а представлява симулация на контролна дейност от ответника. Води до безсмислени съдебни производства и разноски, а в крайна сметка, най-малкото, необосновано във времето забавя привеждането на язовирите публична държавна собственост в изправност, като увеличава риска от сбъдването на събития, към чието предотвратяване са насочени процесните ПАМ. В тази връзка дължимо е да се посочи още, че ако ответниците се ръководят от легитимния обществен интерес са могли да поискат от съда, пред който е висящо производството по оспорване на предходните идентични предписания, допускането на тяхното предварително изпълнение по реда на чл.167 АПК, вместо да издават отново същите предписания. Най-сетне логичен е и въпросът при влизане в сила и на двете предписания, ако отново не последва изпълнение, ответникът трето предписание с нов срок за изпълнение ли ще издаде, съотв. какъв би бил смисълът от това за реалното състояние на язовира ?

Съдът не е обвързан нито от въведените с жалбата основания, нито от искането на жалбоподателя- арг.168, ал.1 и ал.2 АПК. Независимо, че жалбоподателят не се е позовал в жалбата на нарушение на чл.27, ал.2, т.2 АПК и не е поискал акта да бъде обявен за нищожен на това основание, съдът при осъществяване на дължимия от него контрол за законосъобразност следва да обяви нищожността му, след като я установи.

За пълнота на мотивите съдът сочи, че ако установеното основание за нищожност не

беше осъществено, жалбата би била неоснователна.

Оспорените предписания са дадени от надлежно оправомощени от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностни лица и при наличието на законова делегация, съгласно чл. 190а, ал. 1 от ЗВ и чл. 190, ал. 4 от ЗВ. По въпроса за компетентността на ответника е формирана трайна съдебна практика на Върховния административен съд, относима към първоначално издадените предписания (Решение № 3597 от 25.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 831/2024 г., III о.; Решение № 3598 от 25.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 830/2024 г., III о.; Решение № 3417 от 20.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 201/2024 г., III о.; Решение № 3177 от 15.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 5166/2023 г., III о.; Решение № 2883 от 12.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9149/2023 г., III о. и др.)

Не са допуснати съществени нарушения на установената форма и на административнопроизводствените правила, а приложимите материалноправни норми са спазени.

Съгласно чл. 190а от ЗВ предписанията, които дава оправомощено от председателя на ДАМТН се адресират към собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, а задължение – чл. 190а, ал. 2 от ЗВ е те да ги изпълняват.

Контролните органи на ДАМТН са спазили изискванията по чл. 190б, ал. 1 от ЗВ и чл. 118 от Наредбата при извършената проверка и всички реквизити във връзка с относимите факти са изяснени. При извършването на проверката е присъствал представител на собственика на язовира и се е запознал с направените установявания и дадените предписания, с което е обезпечено правото му на участие и защита в административното производство. Фактическите установявания в административното производство не се и оспорват с жалбата до съда

Съгласно чл. 190а от ЗВ предписанията, които дава оправомощено от председателя на ДАМТН лице се адресират към собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, а задължение на последните е да ги изпълняват- чл. 190а, ал. 2 от ЗВ.

Съгласно чл. 190а, ал. 2 от ЗВ собствениците на язовирните стени и съоръженията към тях носят отговорност за изпълнението на предписанията по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ. Предвид това правилно оспорените предписания са дадени на ДП УСЯ като собственик на съоръжението.

Оспорените предписания са дадени при ясно изразена воля на органа относно дължимите действия, които следва да се предприемат и при спазване на законовите изисквания за форма и съдържание.

Предписанията намират законната си опора в разпоредбите на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ, във връзка с чл. 106, ал. 4, т. 5 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и за осъществяване на контрола за техническото им състояние.

С оглед установеното основание за нищожност обаче оспорените предписания са прогласяват за нищожни от съда

При този изход на спора, предмет на делото, правото на разноси е възникнало за жалбоподателя-чл.143, ал.1 АПК. То е своевременно упражнено, като е поискано присъждането им. Разноските на жалбоподателя се изразяват в заплатената държавна такса в размер на 50 лева и юрисконсултско възнаграждение, което съдът при съобразяване с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.37, ал.1 ЗПП, проведените две съдебни заседания с участието на процесуален представител на жалбоподателя и предмета на делото определя малко над средния размер- 200 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав,

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНИ задължителни предписания за язовир „Дермен генеш“, [община], област В. Т., с определен срок за изпълнение до 10.10.2024 година, дадени с Констативен протокол №04-02-100 от 21.12.2023 година от инж. Й. К.-началник РО НЯСС „С. Централна България“ и инж. В. Ч.-главен инспектор РО НЯСС „С. Централна България“ на Главната дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА ДАМТН- ГД „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ да заплати на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ сумата от 250 (двеста и петдесет) лева, разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

Съдия: